

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Be-reshit

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

לז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10050

בראשית לב וישלח

אונקלוס

מפטיד
לב

בפחד אביו יצחק : גר ויזבח יעקב זבח
קָהָר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם
ויילינו בקר : א וישלם לבן בבקר ויגשק
לבגו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקומו : ב ויעקב הלך לדרבן
ויפגועו בו מלאכי אלהים : ג ויאמר יעקב
כאשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם-
המקום ההוא מחנים :

קמ"ח חלקי מחנים סימן : ומפטידיו ויברך יעקב בהושע
בסימן י"ב :

פ פ פ

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום :
ה ויצא אתם לאמר כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר עבדך יעקב עס-לבן גרתי
ונאחר גד-עקתה : ו ויהי-לי שור וחמור
צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני
למצאתיך בעיניך : ז וישבו המלאכים אל-
יעקב לאמר באנו אל-אחיך אל-עשו ונגם
הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו :
ח ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ ארת-
העם

פ פ פ
ד וישלח יעקב אנדיו קדמוהי לנת-עשו
אחיה ל-ארצא דשעיר הקליה
דאדום : ה ופקיד יתהון למימר קדיו
תימרון לרבוני ד-עשו קדנן אמר עבדך
יעקב עס-לבן גרתי ואחרית עד-קען :
ו ויהו-לי תורין וחמרין צאן ועבדיו ואמרון
ושלחית וק-תנואך לרבוני לאשקתא-
דחמין בעיניך : ז ותבו איזנדיא ונת-
יעקב למימר אחינא לנת-אחור לנת-
עשו ואף-אתי לקדמותך וארבע-מאה
גברין עמיה : ח ורחיל יעקב לחדא ועקת ליה ופליג ית-עמא דעימיה ונת-ענא ונת-

רשי

תורי

אברהם . קדש (ב"ר) : אלהי נחור . מול : אלהי אביהם . מול . גר) ויזבח יעקב זבח . שטט בהמות למשתה :
לאחיו . לאוהביו שעס לבן : לאכל לחם . כל דבר קרוי מאכל כמו (דניאל ח) עבד לחם רכ (ירמיה יא) נשחיתת עץ כלמסון :
(ב) ופגעו בו מלאכי אלהים . מלאכים של ארץ ישראל באו לקראתו ללוותו לארץ : (ג) מחנים . שני מחנות של מונה
לארץ שבאו עמו עד כאן . ושל ארץ ישראל שבאו לקראתו (ב"ר ותנחומא) :
הסלה פרשת ויצא
וישלח (ד) יעקב מלאכים . מלאכים ממש (ב"ר) : ארצה שעיר . לארץ שעיר כל תיבה שזריכה למ"ד בתחלתה הטיילת
הכתובת ה"א סכופה : (ה) גרתי . לא נעשתי שר וחמור אלא גר אינך כדאי לטנוא אחי על כרסות ארץ שכיני הוה גביר
לארץ שהוולגת תקימה כי . דבר אחר גרתי בגימטריא תרי"ג כלומר עס לבן הרשע גרתי ותרי"ג מלות עטרתי ולא למדתי ממעשיו
קרעס

באלקא דרחיל ליה אבוי יצחק : גר ויבס יעקב ונבסא בשנורא וזמן קרובי קאתו עם לבן למסעוד לחמא וסעודי
רבתו בשנורא : א ואקדים לבן בצפרא וישוק לבניו ביעקב ולקנתייה דליה וקרין יתרון וגו' : ב ויעקב אול
וגו' : ג ואמר יעקב בין דחמינו לא משירינו דעשו
הינו דאתינו לקמיהי ולא משירינו דלבו מינו דתדרו
למרבך בתריי אלהו מע רניו דמלאביא מדישו דאשפתחו
מן קדם : ד הינו קינו פו קרא שקמה דאתרא ההויא קלישו
ביר קודשא מתנים :

ירושלמי

ואמר יעקב פד חמא יתהוין דילמא משירינו מן לבן אחוי
דאמא אינו ארניו קרמיו ולמסדרא לקבלי סידרי קרבא
למקטל ימי או דילמא משירינו דמלאביו מדישו מן קדם
: ד אינו ואתינו לשוקא ימי מן יביתו קינו פדו קרא שקמיה
דאתרא ההויא מתנים :

פ פ פ

וישלה ד ושבר יעקב אנבין קימו ולגרת עשו אחוי לארצא דנקלא לתקליה אדומאי : ה ופקיד יתהוים
למימר פדו הימרון לריבוי לעשו פדו אמר עבדך יעקב עם לבן איתחביית ואשפתית עד פדו :

ו ומכל מה דפרך ימי אבא לית קדי אלהו הווי לי פוגר תירו ותקרוין עין ועבדו ופקידו ופדריית לתנאה לרבינו
דלא איתניית לי ברבא התיא לאשקחא בתמין בעיך דלא
תינטור לי בבין עלה : ז והבו עגוביא לגרת יעקב
למימר איתניא לגרת אחרך לעשו ואיך אית לקדמיתך
וארבע מאה גוברין פילמרבין עמיה : ח ורחיל יעקב לחדא ועל דלא עפק עשרין שניו בקרא קאבוי ועתה ליה
ופליג

ירושלמי

וארבע מאה גוברין פילמרבין עמיה

רשי

הרעים : (ו) ויחי לי שור וחמור - אבא אמר לי מטל השמים ומשמני הארץ וז' אלה לא מן השמים ולא מן הארץ : שור וחמור :
דרך ארץ לומר על סודים הדכה שור - חרס חומר לחסירו כלילה קרא התכנול ואינו חומר קרא התכנולים : ואשלתה להגיד לאדוני
להודיע שאני כח אלהי : לביצוא חן בעיניך - שאני שלם עיני ומקבא אהבתך : (ז) באנו אל אחיך אל עשו - שהיית חומר אחי הוא
אכלהו מהם עמך כעשו הרשע עודנו כשנאלמו (ברכה פ' ע"א) : (ח) וירא וייצר : וירא שמאלהו (כ"ר תנחומא) - ויזרעו
חס

רשב"ם

כמו ירהבים : (כ) ויסעונו - לשוננו - כדכתיב והנה אנכי עמך :

רבינו שמואל

וישלה יעקב (ה) ונזאותם לחזור - מיו האותם וחזרו להם כה תחזרו - והשמותם לא ידעין דאתו שלי יעקב : עם לבן
גרתו - כאשר ידעת כמותו חבי ואינו שלא יתשוב בעבלי ברת : ואחר - כמו ולאחר כמו ואהבת יעקב כמו
ואהב וכן ואלו ואלו - חסרון חלק שליסוד : (ו) באנו אל אחיך אל עשו - ומלתת מן בעיניו כאשר אמרת וגם הנה הוא מתוך
שזמח כביאתך וכאשר כתו אותך הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו לכבודך : זה עיקר פאטו - וכן גם הנה הוא יולא לקראתך וראך ושמת
בלבו : (ח) וירא יעקב בלבו אע"פ שהראה לשלומים כי לכבודו מתכוין הוא לא האמין שמתשבת עשו לטובה אלא לרעה : ויזרעו
לזר

מוכלל יופי

לי שור וחמור) - כלם לשון כלל וכן מלכיס כו כי אם
הסוס אסור שחליך ואיש ישדאל נגש ורכיס כמוהם ודבר
על רכיס דרך כלל כלשון יחיד - ובסימן פ"ח ועמיה השם
הנופל על האחד יפול על רכיס כמו ויהי לי שור והוא שם
כלל - והוא בעצמו שם פרט ישייה סו שוחט השור :
(ח) (ויצר לו) - ענינו הצר שהוא הפך המרחב ויש
לומר

לפי שהם היו גורעים יותר וספורסמים בגדולה :
לב (ג) (מחנים) - שני מחנים וקרא שם המוקום כן על
מתנהו שהיה עם לבן ועל מתנה אלהים שרארה
אחר כן :
וישלה (ד) (שדה אדום) - איך אדום וכן רות א לגור
בשדי מואב : (ה) (ואחד) : שרשו אחד
מבנין הקלבלס משליח (אני אוהבי אהב : (ו) (ויהי

הַיָּם אֲשֶׁר-אֵתוּ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר
וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחְנֹתָ : ט וַיֹּאמֶר אִם-
יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחְנֶה הָאֵתָת וְהִכְהוּ וְהָיָה
הַמַּחְנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִּיטָה : י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֱלֹהֵי אֲבֹי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה
הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאֶרֶץ-עֵבֶר וּלְמִוְלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה
עִמָּךְ : יא קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסִדִים וּמִכָּל-
הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵת-עֲבָדְךָ כִּי בַמִּקְלֵי
עֲבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הֵיטִי לְשָׁנֵי
מַחְנֹת : יב הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֲשׂוֹ
כִּי-יָרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ פֶּן-יָבֹא וְהִפְנִי אִם-עַל-
בָּנָיִם : יג וְאֵתָה אֲמַרְתָּ הַיָּטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ
וְשָׁמְתִי אֶת-זַרְעֲךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-
יִסָּפֵר מִרְבֵּב : ° יד וַיִּלֶּן שָׁם בְּלֵילָה הַהוּא
וַיִּקַּח מִן-הַבָּקָר בָּיָדוֹ מִנְחָה לְעֲשׂוֹ אָחִיו :
טו עֲזִים מְאֹתִים וְתִישִׁים עֶשְׂרִים רְחִלִים
מְאֹתִים וְאִילִים עֶשְׂרִים : טז גְּמָלִים
מִיַּנְיֹקוֹת וּבְגִידֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים

שני

תוֹרֵי וּגְמָלִיאַ לְמַרְחֵן מִשִּׁירָן : ט וַיֹּאמֶר
אִם-יִיטִי עֲשׂוֹ לְמִשְׁרִיתָא תְּדָא וּמְדִינָה
וְיֵהִי מִשְׁרִיתָא דְאֶשְׁתְּאָרָא לְשִׁיבָא : י
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵיהִי דְאָבָא אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵיהִי
דְאָבָא יִצְחָק יְיָ דִּי-אָמַר לִי תוֹב לְאֶרֶץ-
עֵבֶר וְלִמְלֹךְ וְאֵוֹשִׁיב עִמָּךְ : יא וְעִירָן וּבְנֵי-
מִכָּל חֲסִדִין וּמִכָּל-טְבָרִין דִּי עֲבַדְתָּ עִם-
עֲבָדְךָ אֲבִי יְחִידִי עֲבָרִית יַת-יַרְדֵּנָא תְּדִין
וּכְעַן הֵיטִי לְמַרְחֵן מִשִּׁירָן : יב שִׁיבֵנִי
כְּעַן מִיָּדָא דְאָחִי מִיָּדָא דְעֲשׂוֹ אֲרִי-דְחִיל-
אָנָּא מִיַּנְיָה דִּילְמָא-יִיטִי וּנְמַחֲנֵנִי אִימָא
עַל-בְּנֵיָא : יג וְאֵת אֲמַרְתָּ אוֹטְבָא אוֹטְבָא
עִמָּךְ וְאֶשְׁוִי יַת-בְּנֵךְ סְגִיאִין בְּחֵלָא-דְרִמָּא
דְלֵא וְתִמְנֹן מִלְמַסְגֵּי : יד וּבַת-תָּמָן בְּלֵילָא
הַהוּא וְנָסִיב מִן-דְאִיְרֵיהִי בִּידֵיהִי תִיקְרוּבָתָא
לְעֲשׂוֹ אָחֹרָי : טו עֲזִי מְאֹתָן וְתִישִׁא
עֶשְׂרִין רְחִילֵי מְאֹתָן וְדִיכְרֵי עֶסְרִין : טז
גְּמָלֵי מִיַּנְיֹקָא וּבְגִידוֹן תְּלָתִין תּוֹרְמָא אַרְבָּעִין

ופרים

רשי

ותורין

אם יכרונו הוא את אחריים : (ס"א) שמה יכרונו אחריים ועוד גירסות אחרות וי"ע כמורחמי הפירוש שבנינוס : (ט) המחנות אחת והכהו .
וחכה משום לשון זכר ולשון נקבה . (תהלים כו) אם תחכה עלי מחנה הרי נקבה . (בראשית לג) המחנה היה לשון זכר . וכן ישאר
דברים משמשים לשון זכר ולשון נקבה . (א) (בראשית יט) השמש יצא על הירדן (תהלים יט) מחנה השמים מולאו הרי לשון זכר . (מלכים ב')
והשמש זרחה על המים הרי לשון נקבה . וכן רוח וזכרון גדולה כאלה הרי לשון נקבה . (איוב א) ויגע בארבע פנות הבית ה' לשון זכר
(מלכים א' יט) ורוח גדולה וחזק מפרק הרים הרי לשון זכר ולשון נקבה . וכן אש (במדבר יז) ואש יצאה מתת ה' לשון נקבה . (תהלים קד)
אש לוהט לשון זכר : והיה המחנה הנשאר לפליטה . על כרחו כי אלחם התקין ענינו לשלשה דברים לדורון ולתפלה ולתחנה .
לדורון ותעבורה המחנה על פניו . לתפלה . אלהי אבי אברהם . לזולתו . ויהי המחנה הנשאר לפלטה : (י) ואלהי אבי יצחק .
ולכן הוא אומר וכמד יצחק ועוד מהו מחנה והזכיר גם המיוחד . היה לו לכתוב האומר אלי טוב לארצך וגו' . אלא כך אמר יעקב לפני הקב"ה
שתי הכתובות הכתובות אחת כאלתי ומית אבי וכתב נכח שאתרתי לי הנה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק וגם אמרת לי ואלהי יעקב לפני הקב"ה
אשר תלך . וכבית לבן אמרת לי טוב אל ארץ חביתך ולחולדך ואלהי יעקב וגם נגלית אלי כשם המיוחד לבדו . שאלה ויאמר ה' אל יעקב
טוב אל ארץ חביתך וגו' כאלתי הכתובות אלו אלו כאלתי : (יא) קטנתי מכל החסדים . (שבת לב) כתשעטו וכינתי על ידי החסדים
והאמת שעשית עיני לכן אני ירא שמה ששכחתי כי כחטא זיגרום לי להחסר כיד עשו ומכל האמת . אחיית דברך שמרת לי
בל הכתובות שכתבתני : כי במקלי . לא היה עמי לא כסף ולא זהב ולא מקנה אלא חקלי לבדו . ויודעש אנדהנתן מקלו כירדן ונכנע
כירדן . (יב) מיר אחי מיר עשו . מיר אחי שאין כוונת עמי כאלה כעשו הרשע : (יג) היטיב איטיב . היטיב כוונתך איטיב
כוונת אלוניך (כ"ד) ושכחתי את זרעך כחול הים . ויכן א"ל כן ואלא לא א"ל אלא (שם כה) ויהי זרעך כעפר הארץ . אלא שאל
שם) כי לא יזונך עד אשר תס עשיתי את אשר דברתי לך ולא תרסה אמר הרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים :

וּפְלִיג ית עמא דעמיה ית ענא ונת חורי ונמליא לתרין משרין למיתברת לאה ולמיתברת רחל : ט ואמר אין ית
עשו למשרי דחדא מנהון ומיתניה יתו : משרי דמשרתא לשוקא : י ואמר ועקב אלהיה דאבא אברקם דהיא
אלהיה דאבא וצחק וגוי : יא לית אגא כמיסת הוציר אגא מגל טקוון וכוון כל קושטא די עבדת עם עבדך ארם
בחוקרי בקלחור עברית ית יורדנא דרין וקדון דהוציא למרתין משיבון : יב שינבני קדון מן עד אחי רבא מן עד
עשו ארם מסתמי אגא מניה דהיא עסק באיקרא דאבוי דילקא וגוי : יג ואנת אבטתחני אוטקא אוטב עמך
ואשוי ית בנד מניאין דהי פחלא דמא דלא מתמני מסני : יד רבת מקון דליקיא דהיא ונסיב מן דאנבון בידיה
דורון לעשו אחוי : טו עוי מאתן וברחי עשרין וגוי :
טז גמליא ניקבו עם בגירון דהו הלתי הוריקא
אברקניו וחורי עשרה אתני עשרין וילדין במין עשרא :

ירושלמי
יונתן בן עזריא :

וחסין

רש"י

(יד) הכא בידו . ברשותו . וכן (במדבר פא) ויחא את כל ארצו מידו . ומ' אען הכא בידו אכניס טוכות ומרגליות . שאדם רב כשרו
וכשואם בידו . וזכר אחר מן הכא בידו מן החולין שנטל מעשר כמה דאת אמר עשר אעשרנו לך והדר לקח מנחה : (טו) עזים מאתיים
והישיע עשרים . מאתיים עזים נריכות עשרים תיישים וכן כלם הזכרים כדי לורך הנקבות . וכבר אצית רבה דורש מכאן לעונה האמורה
בתורה הטיילים בכל יום הפועלים שתיים בשבת החמרים אחת בשבת הגמלים אחת לשלשים יום הפנים אחת לששה חדשים ואיני יודע לכונן
המדרש הזה כפון . אך נראה בעיני שלמדנו מכאן שאין העונה שזה בכל אדם אלא לפי טורח המוטל עליו שמנינו כאן שנספר לכל יום עשר עזים
וכן לכל איל לפי מהם פנייה ממלאכה דרין לפרכות תשמיש ולעבר עשר נקבות ובהמה משנת עפרה אינה מקבלת זכר . וערים שעוסקין
במלאכה לא נוסר לזכר אלא ארבע נקבות ולחמור שהולך בדרך רחוקה שתי נקבות לזכר . ולגמלים שזולכים דרך יותר רחוקה נקבה אחת
לזכר : (טז) גמלים מניקות שלשים . וכניהם עתים . ומדרש אגדה וכניהם כנאיהם וזכר כנגד נקבה ולפי שלנוע בתשמיש לא פרסמו
הכתוב

באר רחובות דקדוקי רש"י

(א) כבר ידעת דמלת אחד לשון זכר (כל"א איינר) ומלת אחת לשון נקבה היא (כל"א אייני) ולפי זה פאן דחאמר המנחה האחת
לכלשון נקבה הדין יתכן אחריו לומר והכירו לשון זכר (עד ווערט שלאנן אייהס) לכן משני רש"י דמלת נמנה משמש לשון
זכר ולשון נקבה כיון אס תמנה עלי מנחה (ויל ווערט רואין דיה מנחה) המנחה הזו (דער נמנה דער דאזיג) לכן יתכן לדבר עו השני
הלשונות

רשב"ם

רור את המדינים . וכן ותקל גברתה . מן קלל . ויחץ . מן אשר מנה משה : (ט) לפליטה . שהיו רחוקים המנחות זה מזה ואס
יראו פורענות יברחו : המנחה האחת לשון נקבה הוא כדכתב אס תמנה עלי מנחה . הכשאר . לשון זכר . הרבה הרבה מנינו תוכת
פעמים זכר פעמים נקבה . כמו השמש יא על הארץ . ותן השמש . רוח סערה עושה דברו : ורות באה מעבר המדבר . ויגע
בארבע פינות הבית : (י) אלהי אבי אפרתס ואלהי אבי יצחק . שהעשרתני בלשון זה מלאתי מכאן שבע ויאמר אבי ה' אלהי אברהם
אביך וגו' ואלהי יצחק : (יא) קטנתי מכל מלהיות לי החסדים וגו' וכן קטן מהכיל את העולה ואת השלמים ולפי שיש לית חסדים ואמות
יותר מן הראוי לי ואני עדיין לא קיימתי נדרי ולא עבדתיך כראוי לכך אני ירא אעפ"י שהעשרתני שחייך דן את האדם אלא לפי מעשיו כמו
שמנינו בחוקי' שאמר לו הכניא נתי אתה ולא תחיה ואח"כ כתפלת חוקיה הוסיף הקב"ה על ימיו חמש עשר שנה : (יב) מן יפא והקני לפי
שקטנתי מכל החסדים כאשר פרשתי : (יג) ואתה אמרת היטב אטיס עמך . אינני ישאן אתה מחויב לקיים לי הכשתך שהרי קטנתי
וגו' אעפ"כ עשה למען כבוד שםך שתיקיים הכשתך כמו שאמר משה להקב"ה כשרצה לכלות את ישראל ולמה יאמרו מזרים סרעה .
ובמקום אחר מכלתי יכולת ה' וגומר וישחטם כמדבר וגו' ואמר לו הקב"ה שלחתי בזכריך ונתסם ה' על הרעה : (טז) וכניהם
לפי

מבלל יופי

לומר כי הוא משרש צרה	ויחץ	כפתח היוד בעבור
נהיה יצר וצרה בענין אחד :	אות הגרון הכא	אחריו כמו ויעל :
(ט) (אלה המנחה) . זכר	קטנתי	כמו גס יפלת
ונקבה : (יא) (במקלי) .	והטעם פחות	אני וקטון עד שתעשה לי
גפל הדגש בכנוי : (יב) (אם		כל החסדים ;
על כנים) . אם עם כנים		
וכן הושיע אם על כנים		

ופרים עשנה אתנת עשרים ויערם עשקה :
 יו נתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
 אל עבדיו עברו לפני ורוח משימו בין עדר
 ובין עדר : יה ויצו את הראשון לאמר כן
 יפגשך עשו אתי ושאלך לאמר למי
 אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך : יש
 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שולחה
 לאדני לעשו והנה גם דהוא אחרינו : כ
 ויצו גם את השני גם את השלישי גם
 את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
 כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אותו :
 כא ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
 כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת
 לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא
 פניו : כב ותעבר המנחה על פניו והוא
 לן בלילה ההוא במחנה : כג ויקם
 בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
 שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
 מעבר יבק : כד ויקחם ויעברם את הנחל
 ויעבר את אשר יקו : כה ויותר יעקב
 לבדו

ותורין עסקא אתנן עסרין ועילי עסקא :
 יו ויהב בידא דעבדוהי עדרא עדרא
 בלחודוהי ויאמר לעבדוהי עברו קדמי וכוונתא
 תשוון בין עדרא ובין עדרא : יח ופקוד
 נת קדמא לא מימר אחי יערינך עשו אחי
 וישאלך למימר דמן את ולאן את אונל
 ולמאן אילין קדמך : יש ותימר דעבדך
 דיעקב תקרובתא היא דמשלקא לרבני
 לעשו והא אף הוא אחי בתרנא : כ ופקוד
 אף ית תנינא אף ית תליתא אף ית כל
 דאולין בתר ערניא למימר כפתנמא דרין
 תמללון עם עשו כד תשכחון יתיה :
 כא ותימרין אף הא עבדך יעקב אתי
 בתרנא אחי אמר אנתיניה לרוגוה
 בתקרובתא דמהלכא קדמי ובתר בן אחיו
 אפוהי מאים יסב אפי : כב ועברת
 תיקרובתא על אפוהי והוא בת בליליא
 ההוא במשריתא : כג וקם בליליא
 הוא ודבר ית תרמין גשוהי ונת תרמין
 לחינתיה ויתחד עסר בנהי ויעבר ית מעבר
 יובקא : כד ודברינון ואעברינון ית נחלא
 ואעבר ית דליה : כה ואשתאר יעקב בלחודוהי ואשתדל גברא עמיה עד דסליק

צפרא

רשי

הכחז (ב"ר) : עורים - חמורים זכרים : (יו) עדר עדר לבדו - כל מין ומין לעצמו : עברו לפני : דרך יום או שעות ואולי אכזב
 אחריכם : ורוח השימו : עדר לפני חמורין מלא עין כדי להסיע עימו שלרשע ולתווהו על רבוי הדורון : (יח) למי אתה - של מי אתה
 מי שולחך ותרנוס דמאן את (כ) ולמי אלה לפניך - למי המנחה הזאת שלוחה למי ד חששת כדאז המוכה במקום של כמו (בראשית
 לא) וכל אשר אתה רואה לי הוא שלי הוא (ההלים כד) לה' הארץ ומולאי שלה' : (יט) ואמרת לעבדך ליעקב - על ראשון ראשון ועל
 אחרון אחרון שאלת למי אתה לעבדך ליעקב אחי ותרנומו דעבדך דיעקב ושאלת ולמי אלה לפניך מנחה היא שולחה וגו' : והנה גם הוא
 אחרינו - יעקב : (כא) אכפרה פניו - אכטל רתו וכן (ישעיה כח) וכזר ברית כס את זוות (שם כז) לא תוכלי כפרה - וכראה
 פעמי שכל כפרה שאלל עון וחטא ואלל פנים כלן לשון קנות וסעברה הן ולשון ארמי הוא הרבה במורא וכפר ידים בעי לכמורי ידים בהיות
 גברא וגם כלשון המקרא קראים המורקים של קדש כמורי זכ על סם שהכה עקנת דיוכהן כשפת המורק : (כב) על פניו - כמו לפניו
 וק

למי
לעק
חלי
נרע
אנפ
ירק
יו
סר
כעס
עמו
כלש
כאל
חיר
זכר
לפי
כסי
כפלי
שפי
כדרכ
חירק
המי
דיר
י
יח
בקמ
הפס
חלבו
כאח
להר
חטף
כא
וכן כ
אתמ
העון

יונתן בן עוזיאל

ק

יונתן בן עוזיאל עזרנו בלחודו וצמר לעבדיו עכרו קדמי ונפשו השוון וגו' : יח ופקידו יתקמא למימר ארום יערענגד עשו אתו ויבשו בנגד למימר דמאן אנת וילאן אנת קמטיל קלמאן אליו דקדקד : יט ותומר לעבדך לעצמך דורון היא דמשמלתא לרבוני לעשו וקא ארף הוא אמי בתרו : כ ופקיד ארף ית תגן ארף ית תליתאי ארף ית כל דאליו בחר עבדאי למימר וגו' : כא ותמרונ ארף הא עבדך יעקב אתי בתרנא ארום צמר נרעי ית ספר אנפוי בורקא דמלהקא קדמי ומבחר מן נחמי אנפוי הרנאי וספר לי אפין : כב ועברת דורונא על אנפודיו וגו' : כג וקם בליליא דהיא ורבר ית פרמיני לשוי ינת פרמיני לחינתו ורר תרקי רבוי ועבר ית מגורו ורקא : כד ורברינון ועברינון וגו' : כה וצאשתאר יעקב בלחודיו מעבדך לירקא ואתפחש מלגבא עמית

כדמות

רשי"י

וכן (ירמיהו) חסוס וטודישועה על פטיתמודוכן ישעיהו (ה) המכתיבים אותי על כתי ומדרש אנדרה על פניו אף הוא שריו ככתם שהיה כרין לכל זה (כ"ר) : (כג) ואת אחד עשר ילדיו : (ב"ר) נדינה בוכן כיתה כסה בתיבה ובעל סמיה שלא יתן סה עשו עיניו ולכך כעשה יעקב שנתנה עמיתו מוח תמורנו למוטס ומלה כידעס : יבק . שם הכהר . (כד) את אשר לו . ההנהו והחטלעלים עשה עלמו כנשר טטל מלאן ומיטח כאן (ב"ר) : (כה) ויותר יעקב . שפתיס קטנים וחור עליהם (חולין צא) : ויאבק איש . מתחם פירש

באר רחובות דקדוקי רשי"י

הלכות כלת ומכיא רחיה דהף שאר דברים משמשין לשון סה ולסון נקבה סחית : (ס) דלפוס דהטא איכא ליסתבס ולחומר הל"ח מד כאלת למי תחם כמקום חלת ארל כשינועה ככל מקום ויהי עשועת הפסיק למי חתה (נוועהס ביסטו נשיקט) ויה לא יתכן כי חין סיד לעומי כחה הכי לעבדך ליעקב (ויון דא דעין נשיקט לעי יעקב ויון דאך גשיקט לו עשו) : לכן קחמר רש"י למי חתה של מיי חתה יתרנומו דמאן אתה ורעה לומר הל"ח כאלות רמי וכמלת לעבדך משמעות כמקום מלת שרל וכאלו כתוב של מי חתה (מן וועהס כיטטו

רשבים

לפי פשוטו כתיבה משמעותיה כהס זכרים : וריות תשימו . דרך כבוד הוא לחנות הרבה זה אחר זה : (יח) למי חתה . עבד . והס השיכול לעבדך ליעקב : (יט) מנחה פנון שפדתי בכרמית : (כא) כי חמר אכמה עניו . כן חסס יעקב כלבו וחיזה וחיזי הספליחיס . וגם הנה הוא חריבו . לעי שרצה יעקב לכרוח כלילה דרך חרות אם לא יפני שעכסו המלאך לכך היה פתכוין להס ענות לעשו שלא יפגעו : (כג) ויקם כלילה הוא . בתכוין לברוח דרך חרות למיך עבר הכזל . כלילה כמון שחזינו כרוד בכרחו ומפני אכפלוס כדרכים הללו של ירדן ווחמיס שעבר יעקב וכלילה כמון כן ויחמרו אל דוד קומו עברו חת המיס וגו' ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד חור הכוקר עד חמד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן וגו' ודוד כל נחמיס ואכפלוס עבר את הירדן וגו' : מעבר יבק . מעברות המיס כדי לכרח : (כה) ויותר יעקב לסדו . כלומר שהעבור כל אשר לו שלא היה עוד לעבור חלא הוא לסדו ורעה לעבור אחריהם כדי לכרות דרך חרות שלא יפגעו עשו בתכוון . ו אבק מלאך עמו שלא יכל לכרות ויראה קיוס של הק"ה שלא יזיקו עשו : כי לא יכל לו המלאך ורעה לעבור

מכלל יופי

(ז) (עדר עדר) מערכת הצאן נקראו : (יח) (יפישו) . הגימל בקמץ מעמד בגעיא ורפה והיה ראוי בקמץ הטף הגימל : (למי אחת) . בא בפתח ומלעיל ברמי הפסק וזקף אבל היא מעמדה כמעס : (יט) (לעבדך ליעקב) . הלמד מורה להבאת הדבר אל העצם ויבא זה אחר זה ויספיק כאחד : (כ) (כמוצאם) . המס כחולס והצדו בפתח להרחיב על האלף ולפאר המלה ולולי זה היה הכ"ס בקמץ הטף והצדי בשוא כמו יושעא קתפישם (את העיר) : (כא) (אכפרה פניו) . פירוש . אסיר כעסו וכן כל לשון כפרה ענין הסרה . וכן ישעיה כח וכפר בריהם את מות סס מו לא תוכלי כפרה וכן כפרה העון הוא הסרת העון : (פניו) . לפי שהכעס נראה בפנים כנהובם : (כב) (על ועניו) . כמון לפניו וכן . כמון לפניו וכן שמואל כטו עובדים על פני המלך : (והוא לו) . פועל עבר : (כג) (ויקם בלילה היא) . בא בהסרון הידי עה : (מעבר יבק) . מקום שעובדים בו שאין כ"ה המיס עמוקים שם כמו במקומות אחרים כי כל הנהרות והנהלים יש להם מעבר ידוע : (כה) (ויאבק) כלומר העלון אבק ברגליהם בהתחוקס זה עס זה : (וואבק איש) . מלאך וכן יושעיה והנה איש

בראשית לב וישרח

אונקלוס

לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר : כו וירא כי לא יכל לו ויגע בגר-ירכו ותקע בך-ירך יעקב בהאבקו עמו : כז ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני : כח ויאמר אליו מה-שמך ויאמר יעקב : כט ויאמר לא יעקב ויאמר עוד שמך כי אם-ישראל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל : ל וישאל יעקב ויאמר הנידה-נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך ארזו שם : ° לא ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים ותקצץ נפשי : לב ויזרח-לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-ירכו : לג על-

צפרא : כו ותנא ארי לא יכל ליה וקריב בפתי ירביה וזע פתי-ירכא דיעקב באישתדלותיה עימה : כז ואמר שלחני ארי סליק צפרא ואמר לא אשלחניך אלהין ברכתלי : כח ואמר ליה מה-שמך ואמר יעקב : כט ואמר לא יעקב ותאמר עוד שמך אלהין ישראל ארי-רב-את קדם-י ועם-גובריא ויבלתא : ל - ושאר יעקב ואמר חני-בען שמך ואמר למה דנן את-שאי לשמי וברך יתיה שמן : לא וקרא יעקב שמא דאתרא פניאל ארי-חזירי מלאקא דני אפין באפין ואישתובת נפשי : לב ודנח ליה שמשא בד-עבר ית-פנואל והוא מטלע ער ירביה : לג על-כן לא-

שלישי

כז רש"י

אכלין

פירש ויתעמר איש לשון אבק שהיו מעלים עמר בדגליהם ע"י כענופם . ול"כ שהוא לשון ויתקשר ולשון ארמי הוא בטר דאכיקו ביה ואביק ליה מיבק לשון עניבה סגן דרך שנים שנות עממים להפיל איש את רעהו סמוכין ואובקו בורועותיו ופירשו רז"ל שהוא שרו של עשו (ג) (ב"ר) : (כה) ויגע בכף ירכו . קולית הירך התקוע בקלכוסית קרוי כף ע"ש שהכשר עליה כמין כף של קדירה : וחקע . כתקעקה עומקום הכרתה ודומה לו (ירמיהו) ען תקע נפשי תוך לשון הסרה (ד) וכחמה לקעקע בילתן לשרש שרשיהו : (כו) כי עלה השחר . ונרק חני לומר שירה כיום (ב"ר חולין צא) : ברכתני . הודה לי צל הכרות שרכני אכי שעמו מערער עליהו : (ה) (כנאן קשה לרש"י ותכרבו ה"ל"ל . אלא הודה וכו' איתא בהדיא בזהר פרשת תזריע עמוד ע"ח ודוק) : (כט) לא יעקב . לא יאמר עוד שהכרות באולן בעקבה ורמיה כי אם כשררה וגלוי פנים וסופך שהקב"ה כגלה עליך בבית אל ויחליף שמך וזס הוא מוכרך וחני שם אהיה ואודה לך עליהו וזה שכתוב (הושע יב) וישר אל מלאך ויוכל ככה ויתחנן לו . ככה העולך ויתחנן לו וימה כתתן לו בית אל יונאלו וזס ידבר עמנו המתן לי עד שידבר עמנו שם ולא רצה יעקב ועל כרחו הודה לו עליהו והוה ויברך חזוהו ויברך חזוהו שיהי מתחנן להסתין לו ולא רצה : ועם אנשים . עשוולכן : ותוכל . להם : (ל) למה זה השאל . (ב"ר) ח"ל לנו שם קבוע עמיתים שנותינו הכל לפי מנות עבודת השליחות שאנו משתלחים : (לב) ויזרח לו . לנרכו לרפאת את צלעותו כזה דתימר (מלאכי ג) שמש צדקה ונורפת ככנפיה ואותן שעות שויהרה לשקוע בשבילו כשיגא נכאר שבע ויורה לזרוח בשבילו (ו) : והוא צוליע . היה צולע כשורחה השמש . ויזרח לו השמש . לשון כני אדם הוא כשהגענו למקום פלוגי האיר לנו השחר וזה פשוטו : (לג) גיד הגשה . ולמה נקרא שמו גיד הנסה לפי מנשה תוקונו ועלה

באר רחובות דקדוקי רש"י

בישטונשיקט) ואזורת לעכוד ליעקב (מן דיין קבעט יעקב) ועל דרך זה למי אלה לפניך (פון ווערס זיין דוא גשיקט דיא פר דיר זיין) וכן מצינו הרבה בגמרא קונם שאיני נהנה לך (אין וויל סין דיר קיין הנהא האכין) : (ג) בהדיא רחית לדעת ענחס הא"ל לך במלת ויאבק מנד הדין היא ולא מנד התעורה וחליפין כי לא מוכל לומר אבק בלתי אל"ף כראש השורש ולכן מפרש ויהעפר (ער שטויכט זין) ולדעת רש"י תתחלף הא"ל בל"ת כדן אותיות חק"ה בעולשון ויחברו ויכלו כתיב ויהבק (ער האלוט איהם) וזה שמדייק רש"י שמוכחו וכו' : (ד) רצה לומר במלת ותקע הוא השרש קעה רק נקצלה ה"א כדן כלה"א שרשית דכסוף התיבה וגם פועל עמוד הוא זה שמדייק מתקעקע (דער ירך האט זין ועלבין ער רוקט) : (ה) דלקטטיה דקרא שלא רצה לשלחו עד שיכרכנו הוי למיתבם בלאן עתיד לא

אשלתך

בדמות גבר ואמר ואלא אמרן לעשרא כל דילך ויהא אית לך חריפר בגין וכתבא חזא ולא עשרתינו מויד אפרש
ארבע בוקרין לארבע איקהתא ואשמיירו המניא ותנא למניו מישמעון וסליק לוי במעשרא עני מיכאל ואמר רבנן
דעלקא דין דהוא עדכך ועל עיסק פתגמיה דאילין
אשתיה מן האל לנתילא עד מיסק עמוד קריצתא :

ירושלמי

נחמיה בן נחמיה בועקם בשדרותיה עמיה :

ואמר שלח ימי ארום סליק עמיה שחרא ויהא מטר
שעתהון דמלאמניא למשפתא ואמר לא אשאל יתך אלא
הן קריבת ימי :

כו וכתמא ארי לא הוה ליה רשו להקאשא ליה וקריב
בפתי נרביה ונעזע פתי ירבא דיעקב באיתפת שותיה עמיה :
כו ואמר שדרני ארום סליק עמוד קריצתא ומטא
שעתא דמלאמניא מרוקא משבחין לקרי עלמא ואנא חד
מן מלאמניא משפתיה ומימא דאיתברי עלמא לא מטא
זמני למשפתא אלהו דהא זמניא וצמר לית אנא מישר יתך אלהו כיבכת ימי : כח ואמר ליה גוי :

כט ואמר לא יעקב איתאמר עוד שקוד אלהו ישראל ארום אתבכבת ועם מלאמניא דין ועם וקריבא ויכלת
להום : ל ושאל יעקב ואמר חיי ברוך שקוד ואמר למה דבן אנת שאיל לשמי וברוך ימיה יעקב פמן :
לא וקרא יעקב שמא דארקרא פניאל ארום אמר פמיה מלאמניא דין אפין כל קביל אפין ואישתויבת בפשי :
לב ודנח ליה שמשא קדם ומניה דטמע בגיניה קדם זמניה במיקתיה מבידא דשבע בד עבר ית פניאל ושרי לטילא
נהוא מטלע על נרביה : לג בגין בן לא אגלוני בני ישראל ית גידא דנשיא ועל פתי ירבא דבערא וחיוותא עד יומא
הדין

באר רחובות דקרוקי רשי

אשלגן עד שתכרכני (אין ווער דין ניט שיקן ביד דוא ווערשט מיך בעגסין) ומדכתיב כרכתי כלשון עבר שזע מיניה להורות גם הלימוד
לא אשלגן עד שתורה ליעל הכרכות שכרכתי אחי ככר ומעיקרא כוונ העבר : (ו) משום דקשיא ליה וקי לו לכדו ודחה והלא ודחה לכל
העולם

רשבים

לעבור ולכרוח בעל כרחו . ותקע כדלה מן הירך כוון פן תקע נתימין : (כו) כי עלה השחר . זכיון שהאיר היום ועתה יש ליין
לדרכך : כי אם ברכתני שתלחני מחתך בשלום שלא אהיה מוק כמה שנתחבתי עמך . כי עתה עלה השחר חזי דיעקב שהא מלאך
(כט) כי שרית . מנורת שרה את אלהים כמו קנה קנית . עשה עשית . אבל וישר אל מלאך ויוכל מנורת שב קס רץ שיאמר ויקס וישב
וירץ ומה שלקה יעקב וכלע לפי שהק"ה הכעיתו והוא היה בורח . וכן מנינו בכל החלוקים בדרך שלא ברצון הק"ה או מומינס ללכת מבענשו
במשה כתיב שלא נח ביד שלח . ויחר חף ה' אלהים במשה . ולפי הפסג אע"פ שאמרו חכמים ככ"ג מן חרון חף עושה רועם ומאן נה רועם ו
הלא חרון חתך הלוי עתיד הוא להיות לוי וחתה כהן ועכשו הוא יחיה כהן ואתה לוי . אך לפי הפסג לעי שהיה מתעצל ללכת כתב ויהי בדרך
במלון ויפגשו ויבקש המיתו . וכן כיונה שכלע שמוע הדנה . וכן בכלעם ויחר חף אלהים כי הולך הוא ונעשה שיגד כדכתיב ותלחן רגל
כלעם וילך שפי חזיר . כמו וסופו עבדותו : (לכ) והוא אולע על ידו . עתה כשהיה השמש ראוהו אולע על ירכו . כמו ויהי בבוקר
והנה הוא אלה כי עי בעשנו לא נודע שהא אלה : (לג) על כן לא יאכלו . לוכרון גמורתו של יעקב ומס עשה לו הק"ה שלא עת
בירך

מבלל יופי

איש עומד לנגרו . דניאלט והאיש גבריאלי . ונקרא
אישים המלאכים שמדברים עם בני אדם ונראים להם בצורת
איש כמוהם במראה או בהקוץ : (כו) ותקע . ענונו
הקרת הדכר במוקמו דישליגאר בלעז (כו) (עלה השחר)
כלומר עלה וזה היום : (כח) (מה שמך) . השאלרה
לפתיחת דברים כמו כראשית ג איכה שומד מה הורה
בירך והדומים להם כי יודע היה מה שמו ליון ששולח אליו .
(כט) (לא יעקב יאמר) : לברוכן יהושע ככ לא ינע בעונו
מלניס ככ לא אחת ולא שתים : (כיא) (ישראל) . כי
אסגם ישראל : (בישרית עם אלהים) . עם מריאך
שנאבק עמי ולא יכלתי לך להפילך : (ועם אנשים) עם

מצוח ג

כָּל־אֲיָאֵלֹוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נִיד הַנְּשֵׂה
 אִשׁוֹ עַל־כֶּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע
 בְּכַף־יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשֵׂה : א וַיֵּשֶׂא
 יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָא וְעִמּוֹ אַרְבַּע
 מֵאוֹת אִישׁ וַיִּתֵּץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֶאֱהָרָה
 וְעַל־רַחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת : ב וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן קְאֻשָּׁנָה וְאֶת־
 לֵאָה וְיְלָדֵיהָ אַחֲרָיִים וְאֶת־רַחֵל וְאֶת־יוֹסֵף
 אַחֲרָיִים : ג וְהוּא עֹבֵר לַפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ
 אַרְצָה שִׁבְעַת פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָהָיו : ד
 וַיֵּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיִּחַבְקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרְוֹ
 וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ : ה וַיֵּשֶׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא
 אֶת־הַנְּשִׂימִם וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה
 לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־תָּנַן אֱלֹהִים אֶת־
 רַבִּיעִי עֲבָדָךְ : ו וַתַּגִּישֵׁן הַשְּׂפָחוֹת הֵנָּה וַיְלַדְיָהֶן
 וַתִּשְׁתַּחוּן : ז וַתַּגִּישׁ גַּם־לֵאָה וַיְלַדְיָהָ
 וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחֲרַיִם יוֹסֵף וְרַחֵל וַיִּשְׁתַּחוּ :
 ח וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר
 פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לַמַּצְאֵתָן בְּעֵינֵי אֲדָנִי :
 ט וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֵשׁ־לִי רֶב אָהָי יְהִי לָךְ
 אֲשֶׁר־לָךְ : י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִסְנָא
 מַצְאֵתִי הֵן בְּעֵינַי וְלִקְחַת מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי
 עַל־כֵּן רָצִיתִי פָּנֶיךָ כִּרְצֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים
 וַתִּרְצָנִי : יא קַח־נָא אֶת־בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר

הבאת

רשי

אֶכְלִין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יַת־נִידָא דְנְשִׂיאָ דִּי
 עַל־פְּתֵי יָרֵכָא עַד יוֹמָא הַדִּין אַרְי קְרִיב
 בְּפִתְיִירְקָא דְיַעֲקֹב בְּנִידָא דְנְשִׂיאָ : א
 וַיִּקַּף יַעֲקֹב עֵינֵיהִי וַיִּחַזַּק וְהִיא עֵשָׂו אֲרִי
 וְעִמֵּיהָ אַרְבַּע מֵאָה גְבָרָא וּפְלִיג יַת־בְּנֵיָא
 עַל־לֵאָה וְעַל־רַחֵל וְעַל־תְּרֵינִין לַחֲנִיתָא :
 ב וַיִּשְׂוּ יַת־לַחֲנִיתָא וַיַּת־בְּנֵיהֶן קְרַמִּיתָא
 וַיַּת־לֵאָה וַיִּבְנֶהָ בְּתַרְאִין וַיַּת־רַחֵל וַיַּת־
 יוֹסֵף בְּתַרְאִין : ג וְהוּא עֹבֵר קְרַמִּיהֶן וְסָגַד
 עַל־אַרְצָא שִׁבְעַת זִמְנִין וְעַד־מִיִּקְרִיבִיהָ עַד־
 אַחֲוִיהָ : ד וְרַחַט עֵשָׂו לְקַרְמוֹתֶיהָ וַנְּפַסִּיהָ
 וַנְּפַל עַל־צַוְאָרֶיהָ וַנְּשָׁקֶיהָ וַבְּכּוּ : ה וַיִּקַּף
 יַת־עֵינֵיהִי וַיִּחַזַּק יַת־נְשִׂיאָ וַיַּת־בְּנֵיהָ וַיֹּאמֶר
 מִן־אֵילִין לָךְ וַיֹּאמֶר בְּנֵיהָ דָחַן יְיָ יַת־
 עֲבָדָךְ : ו וַקְרִיבָא לַחֲנִיתָא אֵינִין וַבְּנֵיהֶן
 וְסָגִידָא : ז וַקְרִיבַת אָף לֵאָה וַבְּנֵיהָ וְסָגִידוֹ
 וּבְתַר־בֵּן קְרִיב יוֹסֵף וְרַחֵל וְסָגִידוֹ : ח וַיֹּאמֶר
 מֵא לָךְ כָּל־מִשְׁרֵיתָא הַדָּא דְאַרְבְּעִית וַיֹּאמֶר
 לַאֲשֶׁרְתָא רַחֲמִין בְּעֵינֵי רַבּוּנִי : ט וַיֹּאמֶר
 עֵשָׂו אֵי־תִלִּי סָגִי אָהָי אֲצֻלַּח בְּדִיקָךְ : י
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּבָעוּ אִסְנָא אֲשֶׁרְתִּית רַחֲמִין
 בְּעֵינַי וְתִקְבִיל תְּקֻרֹבְתִי מִן־יָדִי אַרְי־עַל־
 כֵּן חֲוִיתִינוּן לְאַפְךָ כְּחִיוֹ אֲפִי רַבְּרֵבִיָּא
 וְאַתְרַעִית לִי : יא קְבִיל־בְּעֵן יַת־תְּקֻרֹבְתִי

דאתותי

ועליונות לטון קטנה וכו' (ירמיה נא) נשתה גבורתם וכו' (בראשית מא) כינשני אלהים אש כל עמלו (ב) ואת לאה וילדיה
 אחרונים אחריו אחריו סביב : (ג) עבר לפניו : אמר אסכח אותך שבע לכלם ילמס כי תחילת : (ד) ויחבקהו
 כתבגלו רמזי כפראת משתחוה כל השתחוה כללו : וישקרו - נקוד עליו ויש חולקין כדפר הוה ככריתת דספרו יש סדרו
 בקורה זו נושר בלחשקו ככללכו (ב"ר) - א"ר שמעון כן יוחי הלכה היא כידוע אעשו שוכל ליעקב חלל שכתרו רמזו כחות פנים ונסקו
 ככל

קדו
 עשו
 אילו
 וריקה
 ד
 צווח
 דאמ
 נת ע
 ואמר
 עבר
 ואתע
 לאש
 יעקב
 הי ק
 ככל
 יוסף
 (ח)
 כיתו
 הית
 חס
 בעי
 כר
 מלכ
 לכס
 ויה
 הי
 (י)
 וסר
 גבו
 גבו
 שר
 כן
 לג
 ע